04/04/2021

Патријарх Порфирије: Наш живот је крст, а сам крст је дар Божји

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије служио је 4. априла 2021. године, у Крстопоклону недељу Великог поста, свету архијерејску Литургију у храму Светог апостола Марка у Београду.

Саслуживали су игуман манастира Нове Грачанице код Чикага архимандрит Серафим (Балтић), протојерej Сретен Младеновић, јеромонах Амвросије (Весић), протонамесник Бранислав Борота, јерођакон Сава (Бундало) и ђакон Драган Ашковић.

– Смисоа поста је уздржање у свему ономе што изнутра прља нашу душу, наше срце и наше тело и све то као припрема за оно што треба да краси икону Божју за стицање врлине. Свети Оци у посту виде аскезу и подвиг духовни, који има за циљ стицање свести о томе да нам је Бог неопходан. Да заправо без Бога не можемо ништа, а у Богу можемо све. То је уједно и смисао Крстопоклоне недеље, подсетио је је патријарх Порфирије.

– Крстопоклона недеља нас подсећа на то да Бог даје смисао нашем животу. Да је Бог у Христу откривени Онај који испуњава све наше најдубље унутрашње потребе, потребе за вечношћу, за Царством Божјем. Човек који не осећа ту најдубљу потребу за вечношћу греши самоме себи и греши се о себе. Крст је наш живот, крст је дар. И онда када помислимо да можемо носити свој живот без Христа, да можемо носити свој крст, своје невоље, али и своје радости без Христа, онда се и невоља и страдање, али и радост и успех претварају у бесмисао, истакао је патријарх Порфирије и напоменуо:

– Време у којем живимо не жели крст. Време у којем живимо хоће без крста. Зато што је време у којем живимо оптерећено собом, тј. човек нашега доба прогласио је себе за једину вредност. Прогласио је за једину вредност своје изопачене страсти. Прогласио је за једину вредност грех. За слободу је прогласио могућност да ради шта хоће, ама баш све шта хоће. Али, једино је слободан онај који је слободан у Христу. Који је свој крст узео и положио га на раме Христово, или боље речено, који је крст Христов ставио на своја плећа. Тај је слободан јер се одрекао свог егоизама, свог самољубља, извора осећања да сам ја себи најважнији. Само у Христу постајемо слободни, постајемо слободни осмишљавајући сваки кутак, сваки дамар свога бића или свога живота.

— Извор: Радио *Слово љубве*, фото: ђакон Драган Танасијевић / spc.rs